

การศึกษาเชิงวิเคราะห์คุณภาพลายมือของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร

An Analytical Study of The Sixth Grade Students'
Handwriting Quality in Bangkok Metropolis

สุภากร ราชากรกิจ¹
Supakorn Rachakarakij

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to group the handwriting quality of the sixth grade students in Bangkok Metropolis; 2) to investigate the percentage of undesirable students' handwriting quality of writing consonants, vowels and tone marks; 3) to compare students' handwriting quality between with and without time limits of writing.

The sample was 1174 of the sixth grade students in Bangkok Metropolis in the academic year of 1993. A simple random sampling method was used to select those students from different school sizes which were large, medium and small dimensions from six school groups. Research material was handwriting pattern drills, consisted of given words, comprising eighteen consonants, eight vowels and two tone marks. The criteria used by the Academic Department of the Ministry of Education was selected to analyse the students' handwriting quality. The procedures: the sample was administered to write the given handwriting pattern drills with and without time limits of writing. Data were collected and divided according to the school group students. The percentage and chi-square tests were used to analyse data.

The results showed that, 1) the students' handwriting quality could be divided into three groups:- good, moderate and bad ; 2) the most undesirable students' handwriting quality was related to the consonants ข ฃ ห น, vowels ไ ใ ใ ใ and a tone mark ์ ; 3) there was no significant difference at the .05 level of students' handwriting quality between with and without time limit of writing.

Key words: analytical study, handwriting quality.

¹ ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ

Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University, Bangkok 10900, Thailand

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องนี้เพื่อ 1) จัดกลุ่มคุณภาพลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 3) เปรียบเทียบคุณภาพลายมือของนักเรียนที่เขียนโดยจำกัดเวลา และไม่จำกัดเวลา

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2536 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างโรงเรียนต่างๆ ซึ่งมี 6 กลุ่มโรงเรียนคือ กลุ่มโรงเรียนสาธิตฯ รัตนโกสินทร์ อยุธยา สุขุขทัย กรุงธนบุรี และทวารวดี รวมทั้งสิ้นมีนักเรียน 1,174 คน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบคัดลายมือตัวอักษรเป็นตัวพิมพ์ดีด ประกอบด้วยพยัญชนะ 18 ตัว สระ 8 ตัว และวรรณยุกต์ 2 ตัว การวิเคราะห์คุณภาพของการคัดลายมือใช้เกณฑ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ การดำเนินงานวิจัยคือ ได้นำแบบคัดลายมือไปให้นักเรียนคัด การคัดแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ให้คัดโดยไม่จำกัดเวลา และตอนที่ 2 ให้คัดโดยจำกัดเวลา นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ และไคสแควร์ (ประคอง, 2525)

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) คุณภาพลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น 3 พวกคือ ดี ปานกลาง และต่ำ; 2) นักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะ ณ ช พ ห น สระ ใ ใ๊ และวรรณยุกต์; 3) คุณภาพลายมือของนักเรียนที่คัดโดยจำกัดเวลาและไม่จำกัดเวลา ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

บทนำ

หลักสูตรประถมศึกษาได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ แบ่งเป็น 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูผู้สอนต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้

สอน โดยเน้นการฝึกทักษะทั้ง 4 ให้มาก เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทางภาษาอย่างเต็มที่ เหมาะกับวัยและความสามารถ ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ซึ่ง Tamburrini (1975) ได้กล่าวว่า "การเขียนเป็นการติดต่อสื่อสารที่มีความหมาย เป็นสื่อกลางที่ช่วยแสดงออกถึงความรู้สึนึกคิด ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ เป็นเรื่องจำเป็นมาก" จูไร (2529) ได้แสดงความเห็นว่า "การเขียนเป็นทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ถาวร คงทน ตัวอักษรปรากฏหลักฐานได้ดีไม่ลบเลือนเร็วเหมือนคำพูด การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างอดีตกับปัจจุบัน และปัจจุบันถึงอนาคตได้ดี" การเขียนที่สื่อสารได้ดีจะต้องเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน เขียนหนังสือเป็นตัวอักษรที่สม่ำเสมอ สะอาด และถูกต้อง (เปลื้อง, 2519) ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาฝึกฝนมากเพื่อให้เกิดผลดีทั้งด้านลายมือและข้อความที่เขียน

โดยทั่วไปนักเรียนมักมีปัญหาด้านทักษะการเขียนมากกว่าทักษะอื่น อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการเขียนเป็นเรื่องยากและซับซ้อน ดังที่ Ayers (1978) ได้ให้ความเห็นสรุปได้ว่าการเขียนจะต้องมีการประสานระหว่างสมอง สายตา และมือเป็นอย่างดี ขณะที่เขียนข้อความต่างๆ เด็กต้องจดจำและสังเกตความแตกต่างของตัวอักษร และต้องควบคุมกล้ามเนื้อเพื่อลากเส้นเป็นตัวอักษรให้ได้ตามที่ต้องการ แล้วต้องใช้สายตาพิจารณาการเขียนไปด้วยว่า ตัวอักษรที่เขียนนั้นถูกต้องหรือไม่ ในระดับประถมศึกษาเป็นระยะที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการให้พื้นฐานของการมีลายมือที่ดี เพื่อสามารถใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการเขียนวิชาต่างๆ บันทึกวิชาความรู้เขียนรายงาน เขียนแบบฝึกหัด และเขียนตอบข้อสอบ เป็นต้น ปัญหาและข้อบกพร่องของการคัดลายมือที่ไม่ชัดเจน ถูกต้องนับเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่งในการสื่อความหมาย ทำให้เกิดความล่าช้า และเสียเวลาในการอ่านลายมือ

รวมทั้งเกิดความเสียหายต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ตลอดจนวิชาอื่นๆ รวมไปถึงการทำงานและการดำเนินชีวิตด้วย (สุภากร, 2534) เมื่อลายมือที่ดีมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นมากเช่นนี้ ประกอบกับยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์คุณภาพลายมือของนักเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเชิงวิเคราะห์ลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นชั้นประโยชน์ของระดับประถมศึกษา ในทุกปีการศึกษาจะมีนักเรียนส่วนหนึ่งเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษา หรืออาชีวศึกษา และมีนักเรียนที่จบประโยชน์ประถมศึกษาส่วนใหญ่จำเป็นต้องออกจากโรงเรียน เพื่อช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ฉะนั้นการศึกษาเชิงวิเคราะห์นี้ช่วยให้ทราบจุดบกพร่องของลายมือ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ครูสามารถใช้ในการสอนซ่อมเสริมลายมือได้ตรงสาเหตุ เป็นการช่วยแก้ไขและปรับปรุงคุณภาพลายมือของนักเรียนก่อนที่จะเรียนชั้นสูงขึ้นไป หรือหมดโอกาสเรียนและออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งถ้าละเลยโอกาสเช่นนี้ก็นับว่าน่าเสียดายที่สายเกินแก้เสียแล้ว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดกลุ่มคุณภาพลายมือดี ปานกลาง ต่ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียนพหุฯ สระ และวรรณยุกต์ โดยแยกตามกลุ่มนักเรียนคุณภาพลายมือดี ปานกลาง และต่ำ
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพลายมือของนักเรียนที่คัดโดยจำกัดเวลาและไม่จำกัดเวลา

ประโยชน์ของการวิจัย

ได้รวบรวมข้อบกพร่องด้านลายมือของนักเรียน

ซึ่งครูสามารถใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องด้านลายมือของนักเรียนต่อไป

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้รับการฝึกคัดลายมือจากครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามประสบการณ์ที่ครูผู้สอนแต่ละคนจัดให้
2. ครูทุกคนที่สอนคัดลายมือเป็นผู้มีวุฒิทางการศึกษา และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาแล้ว

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 6 กลุ่มโรงเรียนซึ่งได้มาด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาจากโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่ ปานกลาง และเล็ก ขนาดละ 1 โรงเรียน รวมเป็นกลุ่มโรงเรียนละ 3 โรงเรียน จำนวนนักเรียนแยกตามกลุ่มดังนี้คือ กลุ่มโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 211 คน กลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 242 คน กลุ่มอโยธยา จำนวน 179 คน กลุ่มสุโขทัย จำนวน 104 คน กลุ่มกรุงธนบุรี จำนวน 196 คน และกลุ่มทวารวดี จำนวน 242 คน รวมจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 1,174 คน

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัย คือแบบคัดลายมือมีข้อความว่า "นิมไทย ใช้ประหยัด ใจสัจย์ซื่อถือคุณธรรม" อันประกอบด้วยพหุฯ สระ 8 ตัว และวรรณยุกต์ 2 ตัว ข้อความนี้ใช้พิมพ์ด้วยพิมพ์ดีดไมโครคอมพิวเตอร์ การตัดสินคุณภาพลายมือ ใช้เกณฑ์

ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2533) ซึ่งเน้นขนาดและความสม่ำเสมอของตัวอักษร การเขียนถูกต้องชัดเจน วางตัวอักษร สระ และวรรณยุกต์ให้ถูกตำแหน่ง ข้อความถูกต้อง สะอาด เป็นระเบียบ และสวยงาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ได้ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้บริหาร และอาจารย์ในกลุ่มโรงเรียนทั้ง 6 กลุ่ม แล้วนำแบบทดสอบคัดลายมือไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเขียนโดยแบ่งเป็นการเขียนโดยไม่จำกัดเวลา ให้เขียนข้อความ 3 ครั้ง และการเขียนจำกัดเวลา ให้นักเรียนเขียนข้อความโดยกำหนดเวลาให้ 5 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบคัดลายมือของนักเรียนที่ให้คัดแบบไม่จำกัดเวลา และจำกัดเวลามาจัดเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีคุณภาพลายมือดี ปานกลาง และต่ำ
2. การหาค่าร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ซึ่งเขียนโดยไม่จำกัดเวลา แยกตามคุณภาพลายมือในกลุ่มโรงเรียน (นักเรียน 1 คนมีข้อบกพร่องมากกว่า 1 อย่าง)

ผลและวิจารณ์

1. นักเรียนใน 5 กลุ่มโรงเรียน คือ กลุ่มโรงเรียนสาธิตฯ กลุ่มรัตนโกสินทร์ อโยธยา สุโขทัย

Table 1 Bangkok Metropolis students' handwriting quality.

Type of Writing	Handwriting quality								Total
	Good		Moderate		Bad		Total		
	Boys	Girls	Boys	Girls	Boys	Girls	Boys	Girls	
Demonstration Schools Group									
Without Time Limit	10	16	28	37	80	40	118	93	211
Time Limit	7	12	25	32	86	49	118	93	211
Ratanakosin Schools Group									
Without Time Limit	1	12	33	47	95	54	129	113	242
Time Limit	-	8	27	43	102	62	129	113	242
Ayodhya Schools Group									
Without Time Limit	2	19	32	43	48	35	82	97	179
Time Limit	1	18	30	42	51	37	82	97	179
Sukhothai Schools Group									
Without Time Limit	2	8	29	16	25	24	56	48	104
Time Limit	-	6	22	13	34	29	56	48	104
Krunghthonburi Schools Group									
Without Time Limit	1	5	9	22	72	87	82	114	196
Time Limit	-	3	6	19	76	92	82	114	196
Tavaravadi Schools Group									
Without Time Limit	12	19	36	44	55	76	103	139	242
Time Limit	9	17	34	42	60	80	103	139	242

และทวารวดี มีคุณภาพลายมือแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มลายมือดี ปานกลาง และต่ำ สำหรับนักเรียน กลุ่มธนบุรีแบ่งคุณภาพลายมือได้เป็น กลุ่มลายมือ ปานกลางและต่ำ นักเรียนที่คุณภาพลายมือดีมีน้อยมาก

จาก Table 1 ปรากฏว่า โรงเรียนกลุ่มทวารวดีมีนักเรียนคุณภาพลายมือดีมากกว่ากลุ่มโรงเรียนอื่นๆ และกลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนที่คุณภาพลายมือ ดีน้อยที่สุดคือกลุ่มกรุงธนบุรี รองลงมาคือ นักเรียน

กลุ่มสุโขทัย สำหรับนักเรียนคุณภาพลายมือต่ำ จำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มธนบุรี หากพิจารณาเหตุผล ที่นักเรียนในกลุ่มทวารวดี และกลุ่มโรงเรียนสาธิตฯ มีนักเรียนที่มีคุณภาพลายมือดีมากกว่ากลุ่มโรงเรียนอื่น อาจมีเหตุผล 2 ประการ ประการแรกเพราะนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มได้รับการฝึกฝนในเรื่องการคัดลายมืออย่าง สม่ำเสมอ อีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะการทดสอบ คุณภาพลายมือของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โรงเรียนมี

Table 2 Bangkok Metroplis students' handwriting defects.

Handwriting defects	Handwriting quality											
	Boys	%	Good Girls	%	Boys	%	Moderate Girls	%	Boys	%	Bad Girls	%
Demonstration Schools Group												
Consonants	3	1.42	6	2.84	22	10.43	34	16.10	80	37.91	40	18.96
Vowels	4	1.90	7	3.32	24	11.37	36	17.06	76	36.02	39	18.48
Tone Marks	2	.95	5	2.37	26	12.32	32	15.17	78	36.97	38	18.01
Ratanakosin Schools Group												
Consonants	1	.41	5	2.07	29	11.98	34	14.05	89	36.78	45	18.60
Vowels	-	-	-	-	24	9.92	36	14.88	91	37.60	53	21.90
Tone Marks	-	-	-	-	29	11.98	41	16.94	12	4.96	9	3.72
Ayodhya Schools Group												
Consonants	1	.56	2	1.12	32	17.88	42	23.46	48	26.82	35	19.55
Vowels	1	.56	1	.56	25	13.97	27	15.08	40	22.35	31	17.32
Tone Marks	1	.56	-	-	13	7.26	11	6.15	29	16.20	25	13.97
Sukhothai Schools Group												
Consonants	-	-	2	1.92	20	19.23	11	10.58	25	24.04	24	23.08
Vowels	-	-	1	.96	28	26.92	12	11.54	24	23.08	24	23.08
Tone Marks	-	-	-	-	23	22.12	8	7.69	24	23.08	23	22.12
Krungthonburi Schools Group												
Consonants	-	-	-	-	8	4.08	20	10.20	71	36.22	85	43.37
Vowels	-	-	-	-	9	4.59	21	10.71	72	36.73	87	44.39
Tone Marks	-	-	-	-	5	2.25	18	9.18	71	36.22	86	43.88
Tavaravadi Schools Group												
Consonants	5	2.07	8	3.31	24	9.92	38	15.70	55	22.73	76	31.40
Vowels	4	1.65	6	2.48	21	8.68	34	14.05	53	21.90	74	30.58
Tone Marks	4	1.65	5	2.07	18	7.44	33	13.64	54	22.31	75	30.79

กำหนดเวลาไม่ตรงกันทั้งนี้เพราะขึ้นอยู่กับความสะดวกที่ทางโรงเรียนจัดเวลาให้ ทำให้พบปัญหาหลายประการ อันมีผลกระทบต่อลายมือของนักเรียน เช่น ความเมื่อยล้าในการเขียน

2. ในการคัดลายมือโดยไม่จำกัดเวลา นักเรียนที่มีคุณภาพลายมือดี ปานกลางและต่ำ ของทุกกลุ่มโรงเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะมากที่สุด รองลงมาคือ การเขียนสระ ส่วนการเขียนวรรณยุกต์มีข้อบกพร่องน้อยที่สุด ถ้าพิจารณาข้อมูลที่ได้จะเห็นว่า การที่นักเรียนเขียนพยัญชนะผิดมากกว่าการเขียนสระ และวรรณยุกต์นั้น เพราะข้อความที่กำหนดให้เขียนมีตัวอักษรพยัญชนะมี 18 ตัว ซึ่งมีความยากง่ายในการเขียนแตกต่างกัน จำนวนอักษรที่เป็นสระมี 8 ตัว และวรรณยุกต์มีเพียง 2 ตัว นักเรียนจึงมีข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะมากกว่าสระ และวรรณยุกต์ อนึ่งพยัญชนะที่นักเรียนเขียนบกพร่องมากที่สุดคือ กลุ่มพยัญชนะที่มีความซับซ้อน ได้แก่ ฉ ช ส ห น นักเรียนที่มีคุณภาพลายมือต่ำมีข้อบกพร่องในการเขียนพยัญชนะคือ ไม่เขียนหัว การหักหรือขมวดหัวไม่ถูกต้อง เขียนขนาดของพยัญชนะอ้วนหรือผอมเกินไป นอกจากนี้นักเรียนบางคนยังเขียนตัวหนังสือไม่ตรง มีใช้น้ำหรือใช้หลังแล้วแต่พื้นฐานเดิมที่ได้รับการฝึกไว้ ซึ่งข้อบกพร่องเหล่านี้ควรมีการศึกษาวิจัยต่อไป เพื่อหาทางจัดกิจกรรมการฝึกคัดลายมือให้มีคุณภาพดีขึ้น

สระที่นักเรียนเขียนบกพร่องมากที่สุดคือ ใ ไ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีคุณภาพลายมือต่ำ พบว่าวางตำแหน่งสระไม่ถูกต้องที่เส้นที่เขียนใช้น้ำหรือใช้หลัง ไม่เขียนหัวใน ใ ไ เขียน ิ โดยลากเส้นไม่สมบูรณ์สำหรับวรรณยุกต์ พบว่าบกพร่องมากที่สุด โดยวางไม่ถูกต้องตำแหน่ง ไม่เขียนหัว แม้จะให้เขียนโดยไม่จำกัดเวลา นักเรียนก็มีได้ระมัดระวัง

3. ผลการเปรียบเทียบคุณภาพลายมือของนักเรียนที่เขียนโดยจำกัดเวลากับไม่จำกัดเวลา พบว่าไม่

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในทุกกลุ่มโรงเรียน จากการวิเคราะห์ได้พบว่าสิ่งที่แตกต่างกันระหว่างลายมือที่เขียนโดยจำกัดเวลากับไม่จำกัดเวลา คือจำนวนบรรทัดของข้อความที่นักเรียนเขียนบนหน้ากระดาษ เมื่อมีเวลามากนักเรียนก็คัดข้อความเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 3-4 ครั้ง ซ้ำกับข้อความเดิม ทำให้มีจำนวนตัวอักษรที่มีข้อบกพร่องมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม เมื่อจำกัดเวลาให้เขียนเพียง 5 นาที นักเรียนเขียนข้อความเสร็จเพียง 1-2 ครั้ง จำนวนอักษรที่มีข้อบกพร่องจึงน้อยกว่าที่นักเรียนเขียนโดยไม่จำกัดเวลา อนึ่งความไม่ถี่ถ้วนในการเขียนของนักเรียนก็เป็นตัวแปรประการหนึ่ง ทั้งนี้อาจมีผลมาจากการขาดทักษะในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรให้นักเรียนฝึกคัดคัดลายมืออย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เขียนตัวอักษรได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ผลจากการวิจัยเป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ตัวอักษรที่นำมาให้คัดจะเป็นอักษรธรรมดา แต่ก็ยังมีนักเรียนส่วนมากในทุกกลุ่มโรงเรียนเขียนไม่ถูกต้องทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

2. ครูควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคัดให้ถูกต้อง และสวยงาม ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า คำที่เขียนผิดส่วนมากเป็นตัวพยัญชนะ นักเรียนไม่เขียนหัว เขียนหักหรือขมวดไม่ถูก ขนาดของพยัญชนะไม่พอดี เขียนไม่ตรง สำหรับรูปสระ และวรรณยุกต์ก็เขียนไม่ถูกต้องตำแหน่ง เขียนไม่สมบูรณ์ นอกจากนั้นนักเรียนไม่เห็นความแตกต่างของการเขียนโดยจำกัดเวลา และไม่จำกัดเวลา เพราะผลการวิจัยพบว่า คุณภาพลายมือที่ให้อ่านเวลาเขียนแตกต่างกันนั้นไม่ได้มีความแตกต่างกันเท่าที่ควรจะเป็น ในการฝึกคัดลายมือครูจึงควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการคัดอย่างถูกต้อง สวยงาม และเหมาะสม

กับเวลา เป็นประการสำคัญด้วย

3. สำหรับการวิจัยต่อไป

3.1 ควรศึกษาข้อบกพร่องด้านคุณภาพลายมือของนักเรียนเกี่ยวกับตัวอักษรที่มีความซับซ้อนหรือกลุ่มตัวอักษรที่เขียนยาก เพื่อได้ทราบปัญหาอย่างครอบคลุมมากขึ้น

3.2 ควรศึกษาข้อบกพร่องด้านคุณภาพลายมือของนักเรียนในระดับชั้นอื่น เพื่อเปรียบเทียบข้อบกพร่องด้านลายมือของนักเรียนในแต่ละระดับชั้นว่าแตกต่างกันหรือไม่

3.3 ควรศึกษาข้อบกพร่องด้านคุณภาพลายมือของนักเรียนที่ถนัดซ้ายกับนักเรียนที่ถนัดขวา ทั้งนี้เพื่อนำข้อบกพร่องที่ได้มาเปรียบเทียบข้อแตกต่างและใช้ผลวิจัยเป็นแนวทางในการเรียนการสอนการคัดลายมือต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2533. *คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ยูไนเตคโปรดัคชั่น จำกัด.
- จูไร วรศักดิ์โยธิน. 2529. *การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง*. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปลื้อง ณ นคร. 2519. "การคัดลายมือและการสอน". *วิทยาสาร*. 27(7): 60-61.
- สุภากร ราชกรกิจ. 2534. *การสอนซ่อมเสริมการอ่านและเขียนภาษาไทย*. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Ayers, L.P. 1978. *A Scale for Measuring the Quality of Handwriting*. New York: Russell Sage Foundation.
- Tamburrini, J. 1975. *Informal Reading and Writing*. New York: MacMillan Co.